

1948-02-06

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Johannes Nicolaus Brønsted døde 17.

dec. 1947. Tornehave i Birkerød var

han og hans families hjem.

Sender's location:

Lindøgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens og byens navn er skrevet bag på kuerten

Recipient's location:

Hareskov, Bakkevej 12

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuerten

Mentioned people:

Edel -

- Agner

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Else Birgitte Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Peter Oluf Brønsted

Thora Cohn

- Føge

Poul Gregersen

Ernst Hartmann

Joseph Haydn

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Jeppe Larsen

Johannes Larsen

Peter Andreas Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens

kone

Christine Mackie

Axel Müller

Lauritz Pedersen

Holger Rasmussen

Mads Rasmussen
Ane Talbot
Erik Warberg Larsen
Lise Warberg Larsen
Martin Warberg Larsen
Per Warberg Larsen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, uden registreringsnummer

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller
Bakkevej 12
Hareskov

[Skrevet af ukendt:]

9' Febr. 1948.

besv. 22 Febr.

(næste Brev først – 6' Marts!)

1946-48

[Skrevet på kuvertens bagside:]

Lindøgd. Dræby Fyen

[I brevet:]

Lindøgaard

Fredag

[Tilføjet af ukendt:] 6/2-48

Kære lille Dis!

Tusind Tak for dit sidste Brev, der jo ikke, som du selv bemærkede, var slet saa glansfuldt som alle dine senere Breve ellers har været.

Tobaksmisseren er jo ret alvorlig, hvis du ikke kan vænne dig til Piben; mon ikke det vilde hjælpe, hvis du fik en lidt større Pibe, de bittesmaa er vist ikke saa gode at ryge af, og saa skulde du jo gerne finde noget meget mild Tobak, den – synes jeg – bider ikke saa meget paa Tungen som den fine Tobak, der næsten altid tillige er stærk. Jeg forstaar saa godt, at Savnet af Tobakshyggen maaske bliver det værste at undvære. - - Du tog lidt for tungt paa, at du ikke havde takket for Julebrevene – skidt med det, men du forstaar, jeg vilde bare vide, om du havde faaet dem. - - At I har ondt ved at faa Pengene til at slaa til, er sandelig ikke underligt, gid I maa kunne klare det!

Lugge havde jeg Brev fra for ikke ret længe siden, et ganske lille et – Svarbrev -. Saa vidt jeg kunde se, er hun ikke kommen ret vidt endnu; hun kan slet ikke taale at se Mennesker endnu; kun en Fru - nej jeg har glemt Navnet – havde været hos hende en Eftermiddag, en hun staar meget nær. Las skulde ind til Kbhvn i Anledn. af hans Udstilling; de havde ringet og talt m. Bes, som jo stadig bor der, om Las maatte bo der, og det maatte han, jeg kan ikke vide, om det ikke skulde gøre hende lidt godt, Las med sit rolige Væsen – og Lugge ved jo godt, at der bag hans dagligdags Facon findes megen Varme og Medfølelse. Mornine har jeg haft en Del Breve fra siden Mag. døde, og hun skriver stadig om, hvor forfærdelig Lugge lider, jeg har været bange for, at det helt skulde knuse hende, men for Børnenes

Skyld gør hun jo, hvad hun kan for at komme over det, Hun ved endnu ikke, hvor længe hun kan blive boende, det skal nu undersøges, om Sidelængen i Tornehave er god nok (solid nok, menes der vel) til at der kunde indrettes en Lejlighed til hende der, det vilde hun helst, skrev hun, bo alene i et lille Hus kunde da aldrig gaa i disse usikre forbandede Tider med alle de Forbrydere, som Krigen har affødt, der hitter paa alt muligt ondt. Ja, Dis, det er som et stadigt Tryk dette at tænke paa Lugges forfærdelige Sorg, bare hun dog kunde blive Menneske igen, baade for hendes egen, Børnenes og vi andres Skyld. Jeg har gaaet lidt alene med min Sorg over hende, godt at Mornine har skrevet lidt til mig. Elle har jeg ikke set siden Magisterens Død, kun

2.

talt een Gang med hende i Telefonen efter Juleferien; da sagde hun, at Luggen havde saa forfærdelige faa fysiske Kræfter.

Vi har egentlig haft en rørig Tid her; I Dag for en Uge siden havde vi Selskab. Manse havde nemlig skudt en Thurhane, da han i Julen var paa Båxhult, og Lysse havde givet ham den med hjem: saa vilde Manse have Dr. Agners og Lases herud at spise den, og du kan tro, det blev en Succés; de fik Silde- og Ostesnitter X først, dertil havde jeg givet ½ Flaske Snaps; saa Tjur og hengkogt Fasan, Æbletrifli m. vores dejlige fede Flødeskum paa - de jublede over al den Fl.sk. Jeg havde været lidt ængstelig for om Lases og Agners, der aldrig før havde sets, kunde spænds sammen, men det gik fortræffeligt. Jeg havde lavet Stue i Havestuen, hvor Manse har Soveværelse, flyttet hans Dyne væk, saa Sengen blev en Ottoman, det store Gulvtæppe og Lænestolene flyttet derind, et lille lavt Bord med Tobaksanretn. foran Ottomanen, Tæppe foran, mit brogede Slumretæppe hængt for Havedøren, Julelys i en Række paa Dragkisten - ja, da vi kom derind efter Bordet, og Edel havde tændt alle Lys, og Stuen var varm og helt gennemlun, saa var det aldeles henrivende

[Skrevet langs sidens venstre kant:]

X da vi gik til Bords og Las saa Snitterne paa sin Tallerken sagde han: H ["H" overstreget] sikke noget dejlig Mad!

saa jeg selv var helt imponeret af det. Ud paa Aftenen The her i Spisestuen, men saa vilde Las ogsaa hjem. Han var om Onsdagen kommen i Seng Kl. 4 ½ efter en Fødselsd. i Faaborg - Mads Rasmussens Søn fyldte 50. Godt gjort af en Mand paa 80. Bagefter festede vi videre med Doktors, som begge er knusende søde; Fru A. havde en Sammenplantn. med til mig, som har staaet lige til i Dag: to røde Tulipaner, blaa Krokus m. 3 Blomster og gule Erantis, den har været henrivende. Søndagen før havde Manse, Tinge og Peter tapetseret her i

Spisestuen, jeg er meget imponeret over Arbejdet, det er som en Fagmand har lavet det. Tapetet meget smukt fint grønstribet, meget lyst. Hele Mandagen hængte vi Billeder op – ja, det var da Manse, som gjorde det; jeg havde Køkkenarbejde, da Edel havde fri fra Søndag Middag til Tirsd. Morgen. Jeg synes, hun maa være bleven imponeret, da hun kom ind den Morgen, for alt var gjort rent og i Orden, Blomsterne bruset, alt paa Plads, Gulvet vasker og bonet og Væggene fulde af Kunst. Jeg havde ikke rørt en Finger ved det, Manse og Peter lavede det hele, men ikke eet Billede blev hængt op, uden at jeg blev klar ["klar" overstreget] kaldt ind for at afgive min Kendelse.

3.

Manse sætter i det hele taget og i alle Forhold megen Pris paa min Dom og Mening, det kvæger mig meget; han er i det hele taget saa umaadelig sød imod mig, og altsaa ogsaa anerkendende; naar man gaar i sit 75de Aar, maa man vist ikke undlade at sætte Pris paa det og det gør jeg ogsaa. Vi har haft Bibbe hjemme et Par Dage; hun kom Onsd. Aften ved 9 Tiden og vi havde saadan en hyggelig Aften med hende; trods al hendes Lykke m. Lauritz længes hun efter os og Lindøgd. og hun var saa glad over at være her hos os. Hun kan desværre saa daarlig holde til saa tit at komme sent i Seng; hvad de har haft af Koncerter, Prøver, Sammenkomster, Jubilæumshistorien! ja, jeg kunde slet ikke følge med i det. Hun har faaet en pragtfuld Selskabskjole, lang, sort, vid, nedringet, sort Silke; de skulde forleden til Odense, hvor Aarstiderne af Haydn gik, Bibbe sang i Koret. Der saa vi Kjolen, da de kom efter Manse, som de havde inviteret; jeg skulde ogsaa have været med og sørgede over ikke at kunne; jeg gik med Tøffel p.Gr.a en betændt Ligtorn, Fanden staa i den! Bibbe saa henrivende ud i den Robe, og saa har hun faaet en Frakke med Sølvrvæv, hun er ikke billig! Hen paa Eftermiddagen næste Dag gik hun og Lise, som Agraren havde hentet om Morgenen ned til Lindø, hvor hun skulde dyrke dem Resten af Dagen det var neml. Pers Fødselsdag, og Per er jo Bibbes Yndling. Næste Dag over Middag ["over Middag" indsat over linjen] kørte Peter hende hjem paa sin Motorcycle; du kan tro, det var dejligt at have hende. Vi har dyrket en lille Tysker Ernst Hartmann, som Manse og Poul Gregersen havde truffet nede ved Havnen; Manse inviterede ham til Middag i Søndags og saa kom han igen Tirsd. Aften (Peter hentede ham) du kan tro, det var en straalende glad lille Tysker, som Peter kom ned, vi havde været gode imod ham, og han fortalte mig, at han syntes, han havde lært saa meget af os ved Samtalerne med os; de Tyskere skal jo have Sandheden at vide fra andre, i deres Hjemland faar de den saavist ikke at vide; ingen af hans Kammerater vil indrømme at Tyskland selv var

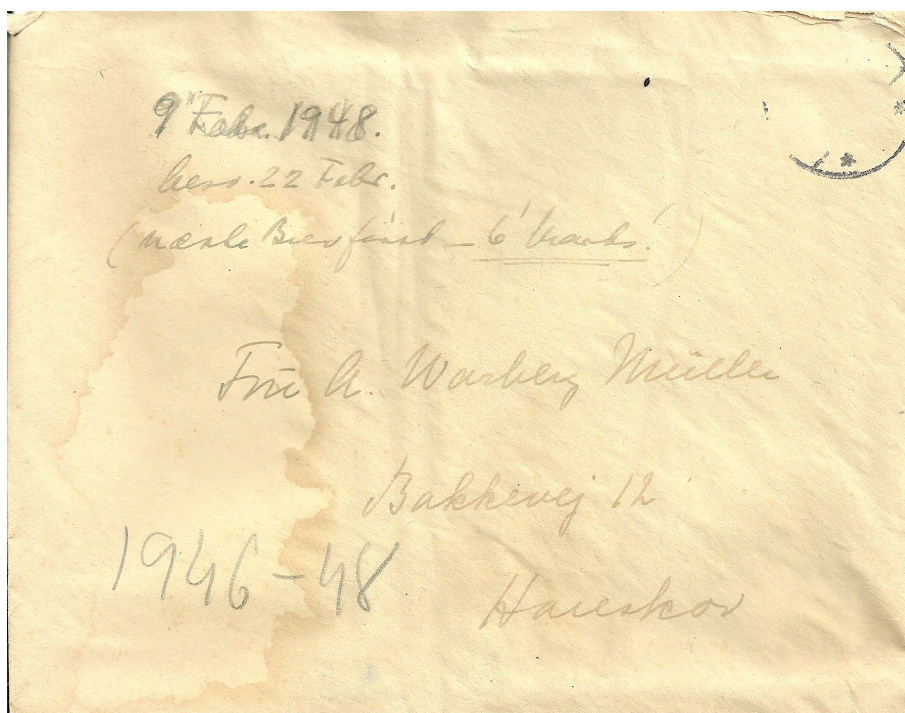
Skyld i Krigen, sagde han, men han selv begyndte at forstaa det. Han var Lægesøn fra Bremen, af Officersfamilie.

Lørdag Nu maa jeg se at faa dette færdigt. Jeg skal nok sørge for Plads til os i Nyborg; mon den Tur virkelig skulde blive til noget, det mener altsaa Fru Føge, jeg har ellers haft mine Tvivl. Jeg tror nu ikke, det bliver svært at skaffe Plads først i Maj, Sommerferien er jo noget ganske andet, men der er næppe mange paa den Tid, hvor vi vil være der.

Gid det nu maa gaa bedre med alle dine Genvordigheder lille Dis! Hils Axel og vær selv hilset fra din Junge.

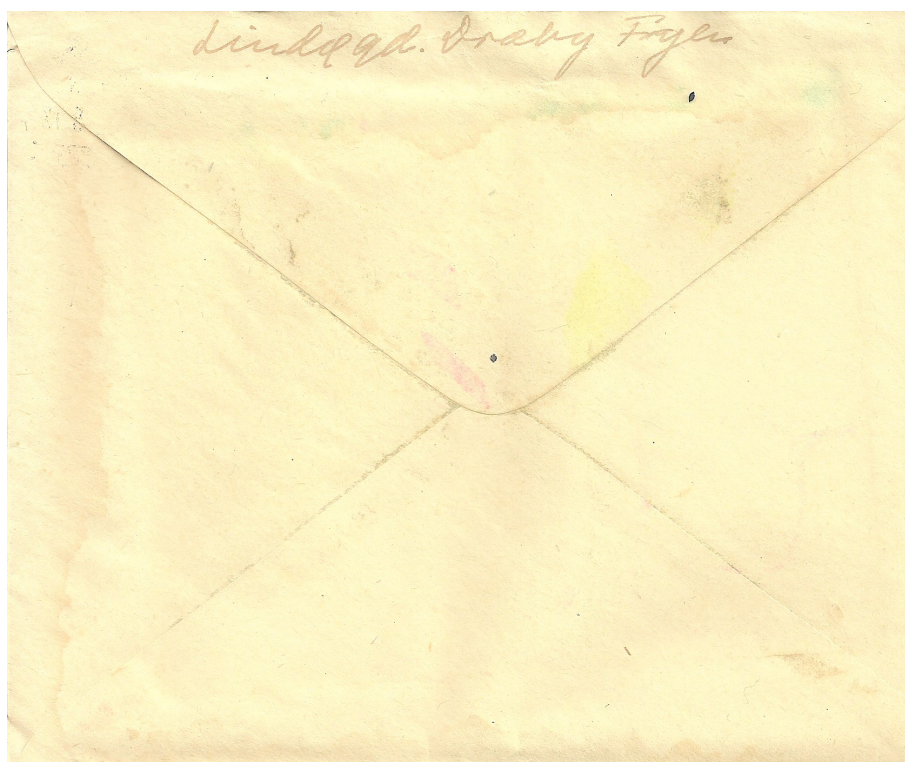
[Skrevet langs venstre kant på s6:]

Tirsd. Aften sad vi og snakkede med Tyskeren til halv 1; du skulde have hørt mit Sprog, halv tysk og halv engelsk – som han taler; vi lod ham tale Tysk og svarede paa Engelsk, det gik stolt.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Lindesgravt

Frederik 12-78

Kære lille Mio!

Tusind Tak for dit sidste Brev, der jo ikke, som det
selv bemærketh, var det saa glansfuldt som alle
dine senere Breve eller har været. Takke mig selv
er jo ret alvorlig, hvis du ikke kan komme dig til
Piben, men ikke det lidt ligalge, hvis du fik en
lille større Pibe, de villesmaa er vist ikke saa godt
at ryge af, og saa skulde du jo gerne finde noget
meget mildt Tabak, den - synes jo - bliver ikke saa
meget paa Tungen som den fine Tabak, der endst
aldrig er billig er stærk. Jeg forstaaer saa godt, at Raadet
af Tabaksluggeren maaske bliver det værste at
undvære. -- Du tog lidt for tungt paa, at du
ikke havde takket for flere brevene - skilt med det,
men du forstaaer jo vilde bare vist, om du havde
faaet dem. -- At I har endt ved at paa Tungen
vil at staa til, er sandelig ikke underligt, git
I maas kunne klare det!

Du har haft jo Brev paa for ikke ret lange
siden, et ganske lille et-Svarbrev. Saa vist
jo kunde se, er him ikke kommen ret vist
endnu; him kan det ikke taale at se Men-
nesken endnu. Him er Fri - mig; han & lemt
Naaret - har været ha hende en & flersmidt,
er him staa meget nær. Saa skulde ind
til Klubb. i Aulden. at hans Udskilling. d.

hant. ringet q tall m. Bes, som jo stadig har
der, an das maatte lo den, q det maatte han,
j kan ikke vide, an det ikke skulde giorke
litt gott, das mit vil volje Baren - q bygge mit
jo gott, at den har hans daglig dags Faem finde
smegen Varme q Medfaldet. Mornius har jo
kraft en del Brevne fra siden Mag. døde, q hvar
skriver stadig an, hvor forfardel; dugge hiden,
j kan vedet kange for, at det best skuld kunne
kunde, men for Bönneses Skyld qis liden jo, hvad
liden kan for at komme over det. Hvar vet
endnu ikke, hvor lange liden kan blive hiden,
det skal nu undersøge, an Tideldingen i Torne
have er got nok (sagt nok, mener der vel) for at
der kunde indrette en Sejlskib til hende den,
det vilde liden helst, skree liden, so alene i et
lille Hüs kunde da aldrig gaa i disse usikre
forbandede Vider smit alle de Forbyden, som Kongen
har affött, der vilde paa all smilt ondt.
Ja, tis, det er som et stadig Fryk dette at
tanke paa dugges forfardelige Sorg, hane liden
dog kunde blive Menneske igen, baade for
hendes egen, Bönneses q ei andres Skyld.
Jeg har gaald litt alene mit min Sorg over hende,
gott at Mornius har skrevet litt til mig. I alle
har j ikke set siden Magistreen døde, hvar

2.

x
da vi gik til Rom og var saa smukke som vi
saa dem: et lille maad og 4 maad

kalt een Gang med hende i Telefonen efter
preferieren, da sagde hende, at du ogsaa havde saa
forpaalet; ja paa paa paa paa.

Vi har egentlig haft en rigtig tid her, i dag for
en uge siden havde vi Plakat. Manse havde
nemlig skudt en Tjurhane, da han i juleen
var paa Bækket, og ogsaa havde givet ham
den med sig, saa ville Manse have Dr. Bygers
og dases herud at spise den, og der kom tro, det
blev en Sissie, da fik Silde- og Kolesmidte først,
derfor havde de givet 1/2 Flaske Snaps; saa
Tjur og henkøbt Faan, Abledripli m. vores dejlig
Lede Flødeskum paa - de julede saa at den 4. sk.
jeg havde været lidt angstelig for an dases og
Bygers, der aldrig for havde set, kunde spands
sammen, men det gik fortræffelig, 1/2 havde
blæst Stue i Haveskeen, hvor Manse har
Soveraetie, flytted hans Byger nok, saa Sisse
blev en Ottoman, det store Gulerkappe og
Lave-talene flytted derind, et lille laal Bord
med Takaks auret. Foran Ottomaneu, Tappe
foran, med bragede Klæmme-kappe hængt for
Havedøren, julelys i en Rakke paa Bykisten
— ja, da vi kom derind efter Bordet, og Edel
havde købt alle de, og Stuen var varm og
helt gummeltem, saa var det aldeles herligt.

saar j selv var helt imponeret af det. Ud for
Apteren The her i Spirestuen, men saa viede
Lad ogsaa ligem. Han var en Amdagen kommen
i Seng kl 7½ efter en Fiddel i Faaborg - med
Paa museens Saa papir 50. G. H. gjorde af en
mand paa 80. Bagefter sekede vi videre med
Saktorens, som begge er knuissende Side; Frøh.
haude en Sammenplanten med til mig, som
han staaet lig til i dag: to side Tulipauer, blaas
Krokus m. 3 Blomster og gule Crantio, den har
næst heurivende. Søndagen for haude Maane
Ting a Peter Papetslet her i Spirestuen; j er
meget imponeret over Arbejdet, der er saar en
Fagmand haude lavet det. Tapetet meget smukt
find grønstriket, meget lyst. Helt Mandagen
brugte vi Billeden G - ja, det var da Maane,
som gjorde det; j haude Kjøkkenarbejde, da Edel
haude fri fra Søndag Middag til Tirsd. Morgen.
Jeg synes, him maa være bleven imponeret, da
himm kom ind den Morgen, for alt var gjort
rent og i Orden, Blomstene brændt, alt paa
Plads, Gulvet vasket og bonet og Væggene færdige
af Kunst. Jeg haude ikke rørt en Finger ved
det, Maane og Peter lavet det hele, men ikke
et Billede blev haudt G, uden at j blev
kaldt ind for at afgive min Hædelse.

Manne sætte i det hele taget og i alle Forhold
migen Pris paa min Sam og Mening, det
kødder mig meget; han er i det hele tagt saa
umiddelbart sit imod mig, og altsaa ogsaa an-
erkjendende, naar man gaar i sit 45te Aar
maa man vist ikke undlade at sætte Pris
paa det og det gør jo ogsaa.

Vi har haft Bibbe hjemme et Par Dage; Hm
kom Bivod. Efter et 9 Tidens og vi havde saadan
en hyggelig Aften med hende; trods al hendes
rykke m. Lauritsen længe hørte efter sig dindpge.
Hm var saa glad over at være hos os. Hun var
desværre saa daarligt holdt til saa lidt at kunne
sent i Seng; hvad de har haft af Konserter,
Præer, Sammenkomster, teaterhistorier!
ja, jeg kunde slet ikke følge med i det. Hm var
paast en pragtfuld Selokals kjole, lang, sort,
vid, nedringlet, sort silke; de skulde forleden
til Odense, hvor Karstidernes af Højde gik,
Bibbe sang i Koret, da saa vi Kjolen, da de kom
efter Manne, som de havde visitet; jo skulde
ogsaa have været med og været over ikke at
komme; jo gik med Tæffel p. G. a. en betændt
Ligform, Fanden staa i den! Bibbe saa
huvrivende ud i den Robe, og saa var hørte paast
en Siakke med Sølvros, hørte er ikke billig!

